

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 56. S. Paulus coram Felice.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Prætozem, qui tunc erat Cæsareæ, scripsitque epistolam; captivum hunc civem Romanum esse, in nullo a Judæis accusari, quam Legis eorum quæstionibus, nihilominus eidem voluisse mortem inferre. Jussa exequentibus militibus S. Paulus Antipatridem ductus est; sequentidie, relictis equitibus in viâ præsidium, ipsi in castra Jerosolymam revertuntur. Ubi equites Cæsaream pervenerunt, Paulum Prætori sistunt, traduntque Tribuni Lysæ litteras. Quærit Prætor ex qua Provincia captivus esset, cumque ei fuisset responsum, ex Cilicia, ait: *Audiam te, cum accusatores tui venerint*, eumque in Herodis Palatio custodiæ mandari jubet.

Sæculum I.

A. C. 54.

§. LVI.

S. Paulus coram Felice.

Quinto post die S. Pontifex Ananias cum quibusdam Senioribus, & Tertullo oratore Cæsaream venit. Cum stetissent ante Præsidem, citatur Paulus. Tum Tertullus eloquentiæ artem expromens, ut iudicis captaret benevolentiam, exordio studiose præparato in hunc modum locutus est: *Pacis tranquillitatem, cæteraque bona omnia, quæ ex sapienti tuo Regimine nobis affluunt, Illustrissime Felix! continuo summæ gratitudinis sensu*

Act. 24.

L 4

recoli-

Sæculum I.
A. C. 54.

recolimus. Sed ne te longius detineamus, oro te, ut me rei summam compendio exponentem benigne audias. Hunc hominem perniciosum invenimus, ubique terrarum seditiones inter Judæos excitantem, Sæctæ Nazaræorum caput, etiam Templum sanctum nostrum propbanare voluisse. Apprehensum secundum Legem nostram judicaturi eramus, nisi Tribunus Lysias superveniens, adhibita vi manibus nostris eripuisset, nosque ad tuum Tribunal deduxisset. Si eum interrogare placuerit, veritatem ex ore ipsius disces. Addiderant Judæi, rem, ut Tertullus dixisset, se habere. Tunc signo loquendi a Præside accepto, S. Paulus: Libentissime coram te meam defensionem suscipio, sciens te a pluribus annis bujus Nationis judicem. Scias igitur, non plures duodecim dies esse, ex quo Jerosolymam orationis causa iverim; confiteor, quod Deo serviam juxta illam sæctam, quam hæreticam vocant, credens Legi, & Propbetis, & Resurrectionem mortuorum sperans. Post multorum annorum absentiam veni, ut eleemosinas, & oblationes meæ Nationi afferrem; invenerunt me in Templo purificatum, cum nemine disputantem, nec populos convocantem, nec ullos excitantem tumultus; nihil eorum, quæ protulerunt, probare possunt.

Felix

Felix eos, iterum audiendos post Tri-
 buni Lysiae adventum, dimisit. Interim ^{Sæculum I.}
 Paulum Centurioni tradit iubens; eum ^{A. C. 54.}
 honeste custodiret, suisque eidem infer-
 viendi libertas esset. Paucos post dies ^{Jos. XX.}
 eum ad se revocat, præsentem uxore sua ^{ant. c. 5.}
 Drusilla, origine Judæa senioris Regis A- ^{II. Bell. c. 10.}
 grippæ filia, & junioris tunc viventis so-
 rore. Ea fuerat primum Azizio Regi
 Emesi, qui in circumcisionem consense-
 rat, in matrimonium tradita, cum vero
 eam Felix Judææ Prætor vidisset, ejus a-
 more, erat enim inter paucas pulchra,
 captus est; opera deinde Simonis Judæi
 ex Cipro usus, qui artem magicam simu-
 labat, eam seduxit, persuasitque, relicto
 Rege Azizio, sibi nuberet. Ad id con-
 siliū Drusilla non parum impellebatur,
 quod sororis suæ Berenices invidiam, quia
 ea pulchrior videretur, diutius ferre non
 posset; igitur in Religionis, & stirpis Re-
 giæ opprobrium Felicem duxit, genti-
 lem, & humili loco natum; servus enim
 fuerat, & favore Pallantis fratris sui,
 Claudii Imperatoris liberti, ad id fastigii
 ascenderat. Stans ergo coram eo S. Pau-
 lus, Doctrinam Jesu Christi prædicans,
 hac occasione de castitate, justitia, & fu-
 turo judicio differuit; his perterritus Fe-
 lix plura audire in alium diem distulit.
 Sic sæpius ad se vocatum auscultabat, e-
 tiam ab eo pecuniam accipere sperans,

L 5

cum

Sæculum I.
A. C. 54.

Jos. XX.
ant. c. 7.

Tacitus XII
annal.
Suet. Claud.
c. 28.

cum sciret, Paulum magnas summas pro eleemosinis attulisse. Transacto ejus Præturæ tempore, Portium Festum successorem accepit; Paulum vero reliquit in carcere, ut apud Judæos gratiam iniret; hoc autem nihil obstante Cæsareæ primores Romam profecti sunt, accusationis ejus capita ad Cæsarem delaturi; nec aliter quam Pallantis fratris potentia pœnas, ob illata Judæis mala committas, effugit; quippe libidine, & crudelitate Præturam fœdaverat; quod facere solent illi, quos solius fortunæ favor evexit.

§. LVII.

S. Paulus coram Festo.

Act. 25.

Postquam Festus Cæsaream in sua Provincia adventasset, post tres dies ivit Jerosolymam, ubi eum Sacrificatorum Principes, & Seniores Judæorum sollicitarunt, ut Paulum damnaret. Ipse respondit; Romanis non esse in more positum, quemquam condemnare, nisi coram ejus accusatoribus, & data defensionis libertate. Tunc eum summis precibus exorare conabantur, ut juberet Paulum Jerosolymam duci; sperantes in via occasionem eundem interficiendi non defuturam. Sed Festus; Paulum Cæsareæ custodiri, illuc eum accusatum venirent. Post